

DE JUFFER EN DE JONGS

Zuud-Oost Zanddrènts blijspel in drie bedrijven

door

HARM DIJKSTRA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE JUFFER EN DE JONGS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HARM DIJKSTRA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00,

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Juffrouw Hillegonda van Hogenhuys-ten Brink - welgestelde dame van middelbare leeftijd.

Frederiekje - heur dochter. Temperamentvol, modern.

Henderik - de hoesknecht/butler. Stille drinker, stommelige aole brompot.

Alex van der Zee - vriend van Frederiekje. Moderne vent.

Dokter van Beuningen - de plaatselijke hoesarts, middelbare leeftijd. Wijze man.

Margie Stoffer - de hoesholdster. Niet zun loze, en dom neischierig.

Buurvrouw Alida (Aoltie) Schelling - Hef't hoog in de bol. (Schone schijn)

Albert Heuiland en **Herman Heuiland** - "de jongs", vrijgezelle, olderwetse breurs , beetien op leeftijd.

Tante Zwaantie - tante van de jongs.

Klaas Striek - vrolijke hoesschilder, beetien een aold wief, host wat "verwijfd".

Elsje - nicht van Albert en Herman. Openhartig wicht, warkt in de verzörging.

DECOR:

Het eerste gedeelte speelt zich of in een grote kamer van het landhoes "Hogenhuys", een Havezathe-achtig , deftig hoes. Er möt in de achterwand een nis wezen die later als beddestee dienst kan doen, maar die aanvankelijk als een soort grote , open vitrinekast dienst döt, met lösse planken er in waarop "kunstwerken" staot (beelden, vazen, sculpturen, enz) Vrogger was dat ok de bedstee, maar de Juffer haar er jaoren leden zun kast van laoten maken. Het kan dus zo weer umbatterijd worden tot beddestee. Wieder hangt er een paar schilderijen, zeer moderne kunst. Alles in de ruimte is modern en kunstzinnig. Er staot gien taofels in, allen twie hoge, witte krukken (barkrukken). 't Is een roeme, open kamer, alsof het een zaal in een museum is. Als de jongs er in trekt veraandert alles: Die richt de kamer naor eigen smaak in: de beddestee in ere, taofel met zwilk,

2 leunstoelen, kastie met televisie, hiele olderwetse schilderijen an de kaant (of zun ding met “Hulde aan het gouden bruidspaar” boven de deur, nog van heur pap en mam), körtum, hoe olderwetser, hoe mooier. De moderne schilderijen blieft wal hangen. Naost de beddestee twee stoelen met biezen matten um het goed an op te hangen en op te leggen. Kanariekooi (liefst met echte vogel) waschervattien en wringer, en in’t twiede bedrief een kachel en een wasrek waar’t wasgoed an hangt te dreugen en waar ok een grote snertpan op kan staon.

KLEDING:

de Juffer - Excentriek, modern, veur een vrouw van middelbare leeftijd

Frederiekje - Zeer hedendaags, ok lekker excentriek.

Henderik - Als butler met vergane glorie. Men kan nog net zien dat’t vrogger deftig goed was wat ‘e drag. Nou liekt het wat sjofel.

Alex - Beetje een jup. Vlotte jongen in dito pak.

Dokter van Beuningen - In Engels tweed. Als landelijke heer van stand.

Margie Stoffer - Altied een schoet veur en smangs een kopdoek um. Sloof.

Buurvrouw Alida Schelling - Tuttig. Het möt er net even te dik bovenop liggen. Wil meer wezen dan zie eigenlijk is.

Albert en Herman - Stieve mannegies. Kleren interesseert heur niks. Volgens de mode van 1950. Boks, boezeroen, knoopies tot de hals dicht, in de rolverdieling is Herman de miest vrouwelijke van de twee.

Tante Zwaantie - Dominant, older mènens, stief olderwets. Handtassien.

Klaas Striek - komp op in spiekerboks en trui, en trekt zich um in witte schildersoverall en pet naor keuze. Beetje verwijfd type.

Elsje - Vlotte (over)kleding veur een wicht van dattig, maar nog goed zichtbaar is een rok o.i.d. van heur verpleegstersuniform.

EERSTE BEDRIEF

(Margie Stoffer stiet op een hoesholdtrappie een groot modern schilderij of te stoffen met een doek. Zo non en dan helpt een beetien spei (spuug) goed um kleine vlekkes lös te kriegen. Heur emmertie stiet naost het trappie. Zie zöt niet hoe nao een poosie de Juffer rustig binnenkomp, excentriek in heur kleding en holding. Het zul mooi wezen als zie een sigaret in zun piepie rookt.(desnoods zonder rook) Zie blef een schoffie naor het schilderij kieken, nemp nog ies een andere holding an en zeg dan)

JUFFER: Eenzaamheid! *(Margie rolt zowat van't trappie van schrik)*
Pure, in beeld gebrachte eenzaamheid .

MARGIE: Hè juffrouw, wat lao'j mij schrikken.

JUFFER: Hmm. *(begunt rustig te iesberen)* De kunst drukt oet hoe ik mij vuul Margie.

MARGIE: Oh jao? *(kek dom naor't schilderij)* Ja non, ik ziet't er zo niet an of heur juffrouw, maar als de juffrouw't zeg, dan zal't wal zo wezen. *(zie poetst nog even deur)* Ach ja, ik vuul mij ok wal ies wat allenig, veural als Wilm ies weer hen biljartenis, of hen vissen, of hen voetballen of hen kaorten of hen bierdrinken. Maar och, der is altied wal een buurvrouw in hoes, of ik bel oes Geesje ies even, nou ,dan bin'k ok zo weer een uur under de pannen. Die kan toch proten juffrouw, daor komp gien ende an. Daor bin ik nog Wilm de zwieger bij vergeleken.. Maar ach, Juffrouw hef Frederiekje toch, en Henderik en de honden, jao toch?

JUFFER: *(diepe zucht)* Ach ja, dat is ok wal zo Margje. Misschien moet ik ok niet aal zun medelieden met mijzölf hebben. Het is verkeerd... Ik bin veul te egoïstisch. Maarsinds mien grote minnaar , de vaoder van mien dochter er niet meer is, heb ik gien klankbord meer.

MARGIE: *(denkt beteuterd nao)* Jao goi, da's ok wat. Ik wil Wilm wal ies vraogen of wij nog niet ien of aander bret op de hilde liggen hebt.

JUFFER: *(glimlacht)* Jij bint een schat Margje *(knuffelt heur even)* Zeg, wil jij nouwal even thee zetten? Charles van Beuningen komp zo even langs. En kiek maar even of er nog van die kaneelkoekies bint, daor is 'e zo gek op.

MARGIE: Oh, komp dokter zo? Dan kan 'e nog mooi even kieken naor mien likdoorn. Ha, die stek mij aal zo juffrouw, ha, barre.

JUFFER: Wij drinkt hier even thee.

MARGIE: Niet in de grote kamer of in de salon, juffrouw?

JUFFER: Nee, hier. Dit is de oldste kamer van't hoes. Hier bin ik geboren, en hier wil ik met dokter van Beuningen proten. Hier vuul ik de ienzaamheid, hier hangt de ienzaamheid.

MARGIE: Ja, en 't stof is er of heur. *(pakt heur emmertie en löp richting de deur)*

JUFFER: En stuur Henderikus even aj wilt.

MARGIE: Ja, goed juffrouw heur. Of hef juffrouw nog een klussie veur hum?

JUFFER: Ja.

MARGIE: Oh...eh ..goed. Nou, ik zal zien da'k hum even an de jas trek juffrouw heur. *(af. De juffer giet veur't raam staon en staart hen boeten. Dan komp van de zölfde kant als waar Margie of gaon is, Henderik op sjokken. Sjokt tot midden in de kamer, blef staon, kek rond, zöt de juffer en hoest een maol um de aandacht te trekken)*

HENDERIK: *(lijzig)* De.... juffrouw haar mij roepen?

JUFFER: Ja Henderikus. Haal hier even die twee hoge witte krukken hen aj wilt. Ik krieg bezuuk van dokter van Beuningen.

HENDERIK: *(dreit zuk um en sjokt weer richting deur)* Hoge, witte krukken...zeker juffrouw. *(Mompelend in zichzelf af)*

JUFFER: Moet ik hum nog even vraogen of 'e je de bloeddruk even opnemp?

HENDERIK: Nee, dank je, Juffrouw. Boetengewoon attent van de Juffrouw, maar d'r mankeert mij niks. *(sjokkend, soms even licht slingerend, Juffer kek hum glimlachend en heufdschuddend nao. Van de andere kant komp, bijna rennend, Frederiekje op, een struise, moderne jonge meid. Met de handen in de zied blef zie staon)*

FREDERIEK: Mam!

JUFFER: Frederiekje.

FREDERIEK: Ik denk dat ik vannacht bij Alex slaap.

JUFFER: *(licht verbaosd)* Oh? Je zou toch hier blijven , zei je.

FREDERIEK: Ja, o.k., maar dat gaat niet. We willen naar Rotterdam vanavond en dat wordt laat, dus slapen we in Baarn.

JUFFER: Weten Alex z'n ouders dat?

FREDERIEK: *(verwietend)* Mahaaaaam!

JUFFER: O.K., sorry. Veel plezier, wichtje van me *(zie kust mekaar)*
Zul je voorzichtig zijn?

FREDERIEK: Ja, ik doe geen rare dingen en ik weet wat ik doe. Doe mam! 'k Weet niet of ik er morgen al weer ben. Misschien blijven we wel een paar daagjes.

JUFFER: Je ziet maar! Doe Alex de groetjes. *(Henderik komp op met de krukken)*

FREDERIEK: Nou, doe! Dag Henderik, ouwe brombeer. Neem nog maar een borreltje van mij. *(lachend af)*

HENDERIK: *(kek heur nors nao)* Hmm, *(mompelt wat in zuchzölf)*

JUFFER: *(vrundelijk)* Ach, zie mient er niks van Henderikus. 't Is een vrolijk kind. Net als heur vaoder. Zet ze hier maar neer, bij dit schilderij. Dank je wal.

HENDERIK: De... dokter komp er an.

JUFFER: Mooi, laot hum maar binnen en zeg maar dat ik hier zit. Oh, en Henderik, zolang dokter van Beuningen hier is wil ik niet steurd worden. Allen veur een kop thee van Margje. Als er beld wordt, dan zeg maar dat ik oet bin. Goed?

HENDERIK: Zoals de juffrouw wenst. *(sjokt richting deur)* Blef ...de... dokter ok eten, juffrouw?

JUFFER: Ik denk't niet Henderikus. Maar anders laot ik het je weten. Dan bel ik wal.

HENDERIK: Gelukkig *(sjokt deur)*.....mompel... mompel.. kniezebieter... *(bijna af)*

JUFFER: Oh eh Henderikus,... is er nog cognac?

HENDERIK: *(denkt lang nao)* Niet.. zo.... veul meer Juffrouw... Maar nog genoeg veur de dokter. *(komp in de deur nog net de dokter tegen die met zien tas en een klein bossie bloemen opkomp. Henderik mak stieve buging)* Dokter!

DOKTER: Dag Henderik beste kerel! Hoe gaat het?

HENDERIK: Hmm. 't Giet wal an, Dank je. Wil dokter thee?

DOKTER: Nou, als dat zou kunnen!

HENDERIK: Margie brengt je't zo. *(buging, af)*

DOKTER: *(richting Juffer, die ontspannen en oetneudigend naor de dokter kek)* Hillegonda van Hogenhuys-ten Brink *(löp op heur an en kust heur op beide wangen)* Je ziet er goed uit! Kijk eens, een aardigheidje *(gef de bloemen)*

JUFFER: Dank je Charles. Maar schijn bedriegt. Jij kunt niet binnen in me kijken. Kom, ga zitten. *(leidt hum naor de twee krukken)*

DOKTER: Mien pap zee vrogger altied als ik't ies weer over knappe wichter haar: "Schoonheid zit van binnen, mien jong. En niet an de boetenkaant"

JUFFER: Ja, en rötterigheid ok, um't ok maar ies in't Drèents te zeggen. En de mooiste eier ligt altied boven op de körf. En nou jij weer.

DOKTER: *(kek heur even an)* Beste Hillegonda, wat probeer jij mij te vertellen.

JUFFER: *(staart naor het schilderij)* Ik vuul mij ienzaam, verolderd en nutteloos, Charles.

DOKTER: Hoezo, nutteloos, in de zin dat je geen zinvolle invulling in je leven meer hebt?

JUFFER: *(denkt nao en trekt de scholders op)* Zoiets ja. *(diepe zucht)* ..Mien leven bestiet oet slaopen, eten, mij laoten vertroetelen, zo nou en dan nog een beetie moeder speulen en dat is't eigenlijk wel zo ongeveer. Verdorie Charles, ik leef alsof mien dagen al teld bint en ik nargens meer toe in staot bin. Terwiel ik gezond bin.Maar de dagen komt en gaot en dit grote hoes kost mij veul geld Charles. En zunder personeel kun ik't hielemaal wal vergeten. Maarja, die moet ok betaald worden. Mien dochter komp en giet en de leste tied giet ze vaker dan ze komp... En ikke ?

DOKTER: Jij bint bang daj je leven slieten moet als een aole vrijster waar de ien nog mooiere verhalen over wet te vertellen dan de aander ,.... een raar eigenzinnig mèens dat altied heur eigen gang gaon is en zuch van de hiele wereld niks antrekt . Een ongetrouwde, rieke vrouw met een dochter, excentriek, mistiek, in heur grote landhoes, ongriepbaar en niet begrepen deur de keurige, hardwarkende darpelingen.

JUFFER: *(kek met open mond en grote ogen de dokter an en zeg beteuterd)* Charles, er is hier gienien die zuch um mij bekommerd. Gien mèens. Terwiel ik hier langzaam wegwien.

DOKTER: Nou, is dat dan zun wonder? Heb jij je ooit um de mensen bekommerd? Kiek ies even Gonda, het is je goedrecht um je eigen leven te leiden, maar zie dan ok under ogen wat daorvan op den duur de gevolgen bint.

JUFFER: Dat is't hum juist Charles . Dat leven begunt mij tegen te staon. Ik zul zo geern wat meer in de gemienschap willen staon, maar ik zul niet weten hoe . Zie ziet mij al ankommen. Elk giet veur dat rare, eigenzinnige mènens" zoals jij mij nuumt, op de loop. En als ik straks dizze bezittingen moet verkopen, waar kom ik dan terecht?

Dan bin ik veur de hiele wereld een vrumde. Dan kek elk mij met de nak an.

DOKTER: Ach, daor geleuf ik niks van. Dat lig veur een groot diel an jezölf. Jij moet je ies wat meer openstellen veur de boetenwereld... Het spiet mij dat ik het zeg Hillegonda, maar als jij nog een klein kind waren haar ik zegd: eigen schuld, dikke bult daj je zo ienzaam vuult.

JUFFER: *(lat het heufd hangen en begunt zacht te schreien)* Ik weet het Charles, ik weet het. En ik wol da'k mij in't verleden wat aans opsteld haar. Maar..maar

DOKTER: Ach, Gonda, daor koop ie nou niks meer veur. En da's ok wal dudelijk. Maar oeze gezamenlijke zörg möt nou wezen: Wat gaot wij hier an doen. Hoe kun jij weer een gelukkige vrouw worden die voldoening hef van de dingen die ze döt.

JUFFER: *(snif)* Ja. Voldoening. Voldoening van de dingen die ik doe. Dat ken ik niet meer Charles. Ik heb nargens voldoening van. En ik bin zo bang dat dat gevuul aal starker wordt naormate ik older wor.

DOKTER: Ja, natuurlijk, dat wordt't ok. Daor kuj vergif op innemen. In elk geval aj deurleeft zoaj nou doet.

JUFFER: *(staart wat bedremmeld veur zich oet)* Misschien moet ik wal een bestuursfunctie aannemen in een verieniging of zo.

DOKTER: Jij een bestuursfunctie? Van een verieniging oet het darp? Weet jij wal wat veur verienigings er hier zoal bint, Gonda?

JUFFER: *(trekt met de scholders)* Weet ik veul...Gien idee.

DOKTER: En dan komp juffrouw Hogenhuys, die zuch nog nooit argens an steurd hef, zo iniens opdagen um een bestuursfunctie op te eisen? Aj je nou veur ieuwig onmeugelijk en ongewenst wilt

maken, moej dát veural doen. Dan daorbij, het levert je gien cent op. *(Margie stek veurzichtig de kop um de deur, vergewist zich of er niks byzunders gebeurt, klopt aan en komp binnen met de thee)*

MARGIE: Joehoe, Juffrouw, De thee heur! Oh, dag dokter!

DOKTER: Dag mevrouw Stoffer. Alles goed met U?

MARGIE: *(zet blaker met thee op taofel)* Ja nou, aans wal dokter heur, maar mien likdoorn stek mij de leste tied toch zo. Oh oh, bar lastig dokter heur. Jao, veural an de linker voet hè. Kiek, ik zal dokter't wal even zien laoten.

(schupt schoen oet , zet de voet op taofel pal naost de tee en de koekies en wil de sok ok al oettrekken)

DOKTER: Nou nee, wacht maar even hoor, mevrouw Stoffer. Ik heb toch liever dat U even op't spreekuur komt. Dan kan ik U wat beter onderzoeken . Daartoe heb ik hier de middelen niet , ziet U.

MARGIE: *(verbaosd)* Oh. Nou ja, maar ik denk, dokter is er non ja toch even.

DOKTER: Kom morgenvroeg maar even om kwart voor negen, dan bent U de eerste.

MARGIE: Oh, nou ja, dat kan ok wal even. Jao niet juffrouw? Dat kan toch wal even hè?

JUFFER: Ja heur, natuurlijk Margje. Dat kan altied. Maar je mugt het hier ok wal even bekijken heur Charles. Ik bin niet zun mietje als jij misschien wel denkt.

DOKTER: Nee hoor, morgenvroeg bekijken we't even in alle rust, hè mevrouw Stoffer?

MARGIE: Ja. Of wil mevrouw't misschien geern even zien? Oh, het zöt er oet!

DOKTER: Als U 't niet erg vindt gaan wij nu even genieten van uw lekkere thee.

JUFFER: Breng Henderikus ok maar even een koppie thee , Margje.

MARGIE: Volgens mij hef Hendrik al aans wat te drinken , Juffrouw. Maar ik wil hum wal even vraogen heur. Wieder nog wat, juffrouw?

JUFFER: Nee, dank je wal heur Margje.

MARGIE: Oh. Nou, dag dokter! Tot mörgen dan hè. Moe'k ok nog'n grote fles vol ochtendurine metnimmén of zo, dokter?

DOKTER: Nee hoor, U hoeft niets mee te nemen. *(Juffer lacht in zichzelf, terwiel zie thee inschenkt)*

MARGIE: Oh. Nou ja, ik denk, ik vraog't maar even. Doohoog dokter. *(af)*

JUFFER: Ach, 't Is zun schat, die Margje van ons.

DOKTER: Hmmm *(der schöt hum zichtbaar wat in't zin. Hij löp ies hen't raam en weerum)*

JUFFER: Woj ok suker in de thee Charles?

DOKTER: *(is nog in gedachten)* Wat zei je Gonda?

JUFFER: Wil je suiker?

DOKTER: Suiker? Oh, eh, ja, één klontje graag.

JUFFER: Als ik Margje niet haar zul ik mij gien raad weten. Margje is als een soort moeder veur mij, een warme klok um zo nou en dan ies bij under de veren te krupen.

(glimlachend) Zie is zo ongeleufelijk gold-eerlijk en recht voor de raap. Zo lekker naïef soms ok, maar van heur kan ik 't hebben, weet je. *(Henderik komp ruggelings binnen, probeert um buurvrouw Schelling tegen te holden, die opdringerig deurlöp)*

HENDERIK: Nee vrouw Schelling, nee nee, juffrouw mag niet steurd worden. Ik bin toch dudelijk genog, vrouw Schelling?!

ALIDA: *(net even te tutterig antrökken. Hef een tuunbeeld under de arm, drukt Henderik an de kaant)* Ach Henderik, maar ej weet toch wal dat juffrouw veur mij altied een oetzundering mak. Ik bin hier under en boven de wet.

JUFFER: 't Is al goed Henderikus. *(Henderik zichtbaar geargerd en inzichzelf mopperend af. Koel)* Dag buurvrouw!

ALIDA: Hallo Gonda. ..Oh, dokter van Beuningén is er ok, nou, dan bin ik in goed gezelschap in elk geval. Dan kuw teminnen op niveau protén. Gef niks Gonda hè dat ik even kom binnenvallen. Der is toch niks gien byzunders? Want aans gao ik zo weer weg heur. Ik weet mien plek. Dat weet je.

JUFFER: Nee heur Alida, wij zit gewoon gezellig thee te drinken.

ALIDA: Nou, ik moet je gewoon even wat laoten zien. Wat ik nou toch weer kocht heb. Ja nou, het was wal arg duur vanzölf, maar ik

kun het gewoon niet laten staon. (*zet beeld op taofel, döt klier er um weg*) Volgens de antiquair is het Romeinse beeldhouwkunst. (*goedkoop wit tuunbeeld*)

JUFFER: Romeins? Dat mien ej niet? Wat enig!

ALIDA: 't Is zeer zeldzaam en allen veur de echte liefhebber zoals ik en de dokter en jij. Want ja, daar is de pries dan ok naor hèn. Is 'e niet prachtig? En 't komp hier ok zo mooi oet in dizze ruimte. Vi'j ok niet, dokter van Beuningen?

(*dokter pakt het beeld en bekek het van boven en under aandachtig*)

ALIDA: Ja, maar ja, dat kunnen ze hèn, die Romeinen. Poeh.

DOKTER: Tja, 't zit goed in elkaar. Een mooi lichaam mag ik wal zeggen. En die..Romeinen underhulden in die tied ok al een levendige handel met Azië.

ALIDA: Oh jao? Met boten over de zee, zeker.

DOKTER: Ja, under andere hen Taiwan.

ALIDA: Jao hèn? Ja nou, dat kan wal heur. Dat hef altied al slim in trek west hèn. De Ming- periode en zulkswat hen oet dat soort landen. Jao heur. Vertel mij wat.

DOKTER: Het stiet er zölfs op, vrouw Schelling. Kiek maar (*kek under op*) "Made in Taiwan"

ALIDA: Ja, wat mooi niet? Moej toch naogaon wat zun kuunstwark al metmaakt hef! Nou, weej wat, ik zal over mien hart strieken. Het mag hier de kommende weken exposeerd worden. En ik huuf er niks veur te hebben.

JUFFER: (*in verlegenheid bracht*) Oh, eh, .. ja maar...

ALIDA: Ach nee meid, dat gef niks. Ik zet't ok jao niet bij elk en ien hen. Hier wordt zulks teminnen op weerde schat. Zolang wij zölf nog even niet zun mooi landhoes hebt, komp het hier veul beter tot zien recht. (*tegen het beeld*) Nou, avé mien mooie Julius

(*af richting deur*) Ik zal jullie weer fijn allen laten. Ik wil gien thee, want mien workshop impressionistisch schilderen begunt zo. Ik kom er zölf wal oet heur. Ik weet hier ja zo goed de weg. (*af. Juffer kek dokter mismoedigd an*) Adieu.

DOKTER: (*Kan amper zien lachen inholden*) Nou, er is in elk geval iene die zich wál geregeld an je steurt, Hillegonda.

JUFFER: Charles, ik word sta-pel-gek van dat mens. Ik kan er niets an doen, maar 't is gewoon zo.

DOKTER: Nou, stuur heur dan gewoon weg.

JUFFER: Nee, dat kan ik niet. Daor bin ik te slap veur. Dat durf ik niet... Soms zie ik heur ankommen en laot ik Henderikus de deuren op slöt doen. Gemien hè.

DOKTER: Maar zij wil zo graag aandacht. En dat wil jij toch graag geven?

JUFFER: Zij kreg al veul te veul aandacht. Ik wil zo geern mensen helpen die ok écht um hulp verlegen zit. Ik wil mij echt nuttig maken. Echt Charles. Ik meen het . Maar ik weet allen niet goed hoe. Waor moet ik beginnen? Wat moet ik doen? Kun jij mij niet helpen?

DOKTER: *(peinzend)* Ja. Ik denk.... *(nemp de hiele kamer goed in zuch op en löp hen de "bedsteekast")* Dit was toch vrogger een beddestee?

JUFFER: Zeker. Hier woonde mien grootmoeder. Dat weet ik nog goed. Hoe dat zo?

DOKTER: *(löp nog ien keer de kamer op en neer)* Luuster Hillegonda. Ik maak mij grote zörge over twee patienten van mij, de gebroeders Heuiland, Herman en Albert Heuiland. Ken ej ze?

JUFFER: Nee. Dat geleuf ik niet. 'k Heb er nog nooit van heard.

DOKTER: Nou, zie woont hier aans al heur hiele leven an de rand van't darp. Maar heur leefumstandigheden bint niet meer van dizze tied. Heur boerderij is stark verolderd, daor möt echt hiel neudig wat an daon worden, want de schimmel stiet heur op de keukenplanken. Maar Albert en Herman moet eerst een tiedelijk woonadres hebben veur die renovatie kan beginnen.

JUFFER: *(zöt de bui hangen)* Oh lieve tied Charles, dat meen je toch niet echt.... Twee kerels?? Hier bij mij in huis?

DOKTER: Nou, kerels.... Het bint prachtmannen. Menselijke monumentjes, Gonda. Dörpsfiguren waor elk en ien met een glimlach over sprek. Dood-goed bint ze. Zie hebt heur olde moeder tot het ende toe verzörgd en verpleegd, daor is nooit een wiekzuster an te pas kommen. En toen het olde mens dood was waren zie al wied in de vieftig.

JUFFER: Maar...Maar... waarom denk je dat die mannen nou juist hier heen moeten?

DOKTER: Omdat ik jou goed ken en omdat ik Herman en Albert goed ken. En heb jij vertrouwen in mij?

JUFFER: Ja zeg, wat denk je. Na alles wat we hier al hebben meegemaakt.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto